

mende kan man tage Hensyn til den Pension, Manden har havt, og lade hende efter hans Død nyde en forholdsvis Part eller Halvparten deraf, som kan ansees tilstrækkelig for Enken, og derfor stiller den anden Deel af mit Forslag disse fremtidige Enker for dem selv. Men nu derimod, hvor Manden er falden i Krigen, og han hørte til en af disse Underklasser, der maa strax gjøres Noget for hans Enke og Efterladte, der kan der ikke tages Hensyn til, hvad Pension han vilde have faaet, hvis han havde levet, men der maa tages Hensyn til, hvad Enken øieblikkelig trønger til. Jeg vil sætte det Tilfælde, at en Mand har ikke været i Krigsstanden førend i disse sidste Krigsjaar, og han er falden som Menigmand i Hæren fra Rone og flere Børn, naar hun alsa, som hørende til 6te Klasse, skal have en Pension af 10 Rbd., saa var dette det Samme som slet Intet. Det er denne stemme Rang- eller Klasseforskjel i Understøttelsen, jeg mener man maa bortffjerne, for at disse Enker kunne vide, at der er tænkt paa dem ved denne Lov, og for at de kunne vide, at de skulle have den tilstrækkelige Understøttelse, som baade Kongen og Folket gjerne vilde unde og yde dem, og at det derfor ogsaa bør være lovbekæftet og lovsprøvet for dem saaledes, at de, formedelst Tabet af deres Mand i Krigen, hverken skulle falde ind under Kommunens Fattigvæsen, eller behøve at tigge til den Bestyrelse, der skal uddele dem Understøttelsen, for at erholde det yderst Fornødne, der nødvendig gaaer ud over de laveste Satsler — hvorom her er Tale — og hvortil er en Lov, der saaledes, som denne, i Grunden overlader Bestemmelsen af Understøttelsens hele Værd og Størrelse til en Bestyrelses blotte Vilkaarlighed?

Ordføreren: Jeg troer dog vistnok, at mange Enker rundt i Landet vilde have en anden Mening end den ærede Taler, naar han antager, at 10 Rbd. ere slet Intet; jeg troer, at der ere mange, for hvem en saadan Understøttelse vil være meget velkommen, og jeg troer ogsaa, at, naar han paa den anden Side siger, at ingen Enke burde kunne faae mindre end 50 Rbd. i Understøttelse, saa giver han for rundeligt; thi der er Mangfoldige, som allerede med en mindre Sum vilde føle sig me-

get vel tilfredse. Jeg vil fremdeles gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand synes at have overseet en meget væsentlig Ting, nemlig, at Børnene ogsaa kunne faae Understøttelse (Sørensen: Ja, 6 Rbd.), og at de faae den uafhængig af, hvad der tilstaaes Moderen; de faae fra 6 til 20 Rbd., naar Moderen endnu lever, og fra 12 til 30 Rbd., naar Moderen ikke mere lever. Naar man nu, hvilket jo den ærede Rigsdagsmand særdeles henvendte sin Opmærksomhed paa, tænker sig en Enke med mange Børn, saa vil det, at hun, om hun endog kun selv faaer en noget lavere Pension, kan faae et Tillæg for hvert Barn, være en meget betydelig Hjælp.

Sørensen: Den ærede Ordfører vil dog vistnok indrømme, at 6 Rbd. for hvert Barn og 10 Rbd. for en Enke aarlig vil aldrig blive tilstrækkelig, uden at Fattigvæsenet maa gjøre Tilskud, og her er ingen Garantie for, at de, der trønge meest, ikke komme til at nøies med disse laveste Satsler; en Lov kunde og burde give Garantie derfor, men denne Lov giver ingen. Den ærede Ordfører fremlagde et godt Lovforslag iffror, som havde til Hensigt ikke at overlade til Bestyrelsen at bestemme, vælge og afskønne, hvem af Invaliderne og disses Efterladte den vilde unde bedst og uddele meest Understøttelse til, men at dette skulde bestemmes ved Lov, og det skulde kun overlades til Bestyrelsen at følge Loven, og nøiagtig uden Op- og Nedspæven at tildele Enhver efter den lovlige faste og passende Bestemmelse, og derefter vidste man da, hvad man havde at rette sig efter, men her er Ingen, som kan give Forsikring for Andet end, at de ringeste og mest Trængende ifølge denne Lov komme til at nøies med de laveste Satsler; thi Ingen veed, om den vedkommende Bestyrelse vil finde tjenligt eller ikke at bestemme anden Understøttelse end den allerlavest betegnede for dem, der regnes, som man kalder det, til de ringere Classer, og det er altsaa ingen Garantie for ordentlig Forsørgelse, som her fastsættes til Bedste for Invaliderne og de Faldnes Efterladte. Communerne kunne ifølge denne Lov slet ikke Andet end vente, at de komme til at overtage Forsørgelsen for en stor Deel og i mange Tilfælde, med mindre Bes-